

[Herluf Rasmussen.]

nes at blive. Det skal der tages hensyn til, når udskrivningsloven til sin tid udarbejdes. Men udjævningen bliver efter min opfattelse ikke den eneste fordel for de pågældende. Når kildeskatten indføres, går fradragsretten for det foregående års skat tabt. De, der ikke har forudbetalt skat, vil i en sådan situation lide et større tab end de, der har udnyttet forudbetalingsretten. Den første kategori vil være den største, og den situation kan da opstå, at bestemmelsen afgiver et argument for at bevare fradragsretten, eventuelt et argument imod kildeskatten overhovedet; bestemmelsen er derfor betænkelig rent bortset fra, at folk er i stor vildrede med hensyn til, hvordan de kan benytte den med størst fordel, da de ikke kender tidspunktet for skattesystemets ændring. Det bliver derfor nok nødvendigt til sin tid at gøre noget for dem, der herved sækker agterud. Der skulle også være mulighed for — det har vi tidligere set inden for sømandsbeskatningen — at folk fik skatte-restancer, vel at mærke betalte skatte-restancer, med ind i billedet. I øvrigt mener jeg, at reglen om, at man nu må fratække forudbetalt pålignet skat, kan bruges som argument for, at vi må se at gøre noget alvorligt ved hele systemet med skattefradragsretten.

Der kan vist ikke være tvivl om, at vort barn har såvel gode som dårlige anlæg, men barnet er sat i verden, og jeg er overbevist om, at de gode anlæg er fremherskende, selv om der, som jeg tidligere har påpeget, er mange skavanker i vor ligningslov og vor skattelovgivning i øvrigt. De kan imidlertid udryddes, og jeg tror, det er nødvendigt for os allerede nu at forberede os på en fødsel i god tid; det er utilfredsstillende at arbejde med så kort en tidsfrist, og vi må have længere tid til næste år, så vi kan lave en god ligningslov.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale det foreliggende lovforslag med de foreslåede ændringer til vedtagelse.

Mose Hansen: De af den højtærede finansminister foreslåede ændringer i lovforslaget om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, ændringer, som er tiltrådt af hele udvalget, tilfredsstillende ikke helt mit parti på alle punkter. På mange områder synes

vi imidlertid, at der er sket en forbedring i forhold til den tidligere lov.

Der har været en del diskussion om 30 pct.s reglen vedrørende merindkomster, som faktisk ikke hører hjemme i ligningsloven. Vi hilser med glæde, at den højtærede finansminister har givet et sådant tilsagn, at den, som har forøget sin indkomst i 1960, ikke skal stilles ringere end i sidste skatteår. Mange skatteydere har troet, at denne regel stadig væk var gældende. Det var derfor ønskeligt, om der fremover blev skabt faste regler for, om 30 pct.s reglen skulle bevares i skattelovgivningen. Det skulle helst være sådan, at det ikke var sidst på skatteåret, denne regel blev drøftet, men det skulle være så tidligt på året, at de, som f. eks. i 1961 vil forøge deres indkomst, ved, hvorledes skattetilsvaret vil blive i det kommende skatteår 1962-63.

Hvad de nye regler for skatternes betaling angår, bryder de med det tidligere princip, at kun de betalte forfaldne skatter kunne fradrages. Mit parti kan tiltræde ændringsforslaget om, at forudbetalt pålignet skat kan fradrages, men jeg vil gerne tilføje en bemærkning. De fleste skatteydere har vel kalenderåret som regnskabsår, og efter de foreslåede regler vil de skatteydere, der har en god likviditet, kunne skære toppen af indtægten, altså foretage denne indkomstudjævning, som der er talt så meget om. Den enkelte skatteyder må bedømme sine indtægtsforhold i det kommende år, men dér skal man være varsom. Jeg ved godt, at man har talt om de gode afskrivningsregler, som erhvervene har. Jeg vil ikke benægte, at disse afskrivningsregler er værdifulde, men de skal bruges med omtanke, for de kan let fra at være en god tjener blive en dårlig herre. Det er der mange eksempler på rundt om i kommunerne.

Man har, så vidt jeg kan se, ikke tænkt på de skatteydere, der også har brug for en indkomstudjævning her til 1. januar, men som måske har en dårlig likviditet, så de ikke har penge til rådighed til at kunne forudbetale skatten med. Jeg tænker på de mange sukkerroedyrkere på Lolland-Falster f. eks., som måske først får deres afregning for sukkerroerne hen i januar, måske sidst i januar eller først i februar måned. De vil i mange tilfælde være afskåret fra at jævne indkomsten ud. Var det ikke